

מסע אישי 3

ד"ר ברכה קליין תאיר

8/2022

יקרים,

5/9/2022, היום בו מסתיים מסעי בן 42 הימים.

מגישה לכם באהבה את 3 הפרקים האחרונים מתוך ה-9, פרקים שמציגים את תפישת עולמי הייחודית שנמצאת בהתוות תמידית.

מקווה שמחשבותיי הדהדו בתוכם.

(פרק 7 במסע האישי):

תמצית שיח מרתק שהיה לי לאחרונה במסע שלי עם אנשים מפרדס חנה. במרכז מרחב הדין היה אדם חביב שעבר ניתוח לתיקון פריצות דיסק ועדיין חווה כאב ונימול.

אתאר רק מסקנות.

כמעט כולנו חווים ימים אינטנסיביים בתשלומי קארמות הבאים לידי ביטוי במחלות, פציעות, כישלונות, עימותים, פרידות וכד'. אלה משקפים לנו את הבחירה הכמעט לא מודעת; להיות מערכת מכאנית – פונקציונלית שסופה גריסה (מוות). בשפתו של הפילוסוף הגרמני ארתור שופנהאואר, הפכנו את החיים לבית הכלא השמור בעולם. בעת הזאת, בית הכלא מעצים התנגשויות אגו, קונפליקטים, קוצים דוקרים, כעסים בלתי נשלטים. מי שאוחז ברשימת מלאי זהותית (לכן הנימול), אין לו עמוד שדרה חסון, עמיד, בריא (פריצת דיסקים), אין לו את עצמו, אינו אוחז בהגה החיים בידיו, הנסיעה על ה"באמפים" של החיים מכאיבה, מחלישה, מביאה לפציעות ומחלות רבות, לסבל ותסכול, כי "המתלים" דפוקים.

לו היינו מודעים לתכלית הקיומית, לחוקים הקוסמיים כמו חוק שיווי המשקל וחוק סיבה תוצאה המפעילים את הקיום שלנו, היינו מבינים כי כל הסבל, הכאב, המחלות, בגדול הייסורים, באים לעורר

אותנו מהמוכר והידוע ולבחור להיות מערכת אוטופואטית (self-creation) הנמצאת בהתחדשות, בצמיחה, בהשתנות תמידית (מערכת אלמותית) תוך כדי טיפוס אל עבר הממד הגבוה הבא. אנחנו משנים פרדיגמות מ- I – US (השבט - האינדיבידואל) לפרדיגמות WE – UNITY (התכללות – אחדות).

אחדות הקיום - אחדות אוניברסלית - כילול אטומי, הם טבע הבריאה ותכלית הקיום שלנו. היקום כולו הנו איחוד אטומי. לפיכך המהות האלוהית שבנו שהיא כל כך חשובה באבולוציה שלנו, היא זו ששומרת על הכילול האטומי על ידי שמירת הפרוטון וניטרון יחדיו (כוח חזק/כוח חלש). לפיכך, על מנת להשיג את השלם, עלינו להשיג את המהות שלנו. על מנת להשיג את המהות עלינו לטפס. ככול שמטפסים גבוה יותר, הגשר נעשה צר יותר ונדרשת התכללות: קבלה, ניטרליות, לאהוב תודעתית, לראות הכל בעיני האור ולא בעיניים החושיות, איון האגו, איסוף עוצמה לעוצמה.

כדי להצליח להתכלל ולאחר מכן להתאחד, עלינו לזכור כי מטרת הבריאה היא להיטיב. המילה להיטיב, מעבר לפשט ולרמז (במילה פרד"ס), היא שלם המכיל את היוצר, את הנוצר, את טכנולוגיית היצירה ואת הפוטנציאל האינסופי שיש לממש (תפישה אוטופואטית). ככול שהבריאה מתרחקת מהנקודה העליונה הזאת, היא הופכת למוצפנת. ככול שרמת ההצפנה גבוהה, בדומה לקורה על פלנטת ארץ, אנחנו פועלים בניגוד לתפישת השלם ובכך, הורסים כמעט כל חלקה אנרגטית טובה. רק "מכות סנפיר" כואבות מעוררות את התודעה למשימת "להיטיב".

התעוררות לתפישתי איננה תיקון, כי אז אנחנו ממשיכים להתקבע בהתייחסות מכאנית – פונקציונלית לעצמנו ולחיים. התעוררות משמעה הרחבת מפתן הזיכרון, איסוף עוצמה לעוצמה (אמונת שורש – רצון שורש – מחשבת שורש) וטיפוס אל עבר המהות האדירה שלנו, אל עבר שלם אטומי מוכלל. לפיכך, טיפוס מרפא!!!

האם נמשיך לחכות להתעורר רק כאשר טיפת האוויר האחרונה עומדת לרשותם? איזה לחץ נוסף יש להפעיל כדי שכולנו נבין שאנחנו בתוך בית כלא אשלייתי ויש דרכים לצאת ממנו?

(פרק 8 במסע האישי):

המעברים המהירים במסעי בן 42 הימים בין מדיומים שונים כמו אורבני, ים, מדבר, עיר עתיקה, יער, או בין בתים מארחים שונים, אמנו את המוח – תודעה שלי לגמישות מיטבית, אבל במיוחד, לשחרר כל ציפייה, תגובה, שיפוטיות על מנת שאוכל לייצר מכלול. על מנת שאוכל להשתלב במרחב וגם לגלות את הסודות המוצפנים בו.

מי אינו מוטרד מאיכות היחסים השונים בהם הוא נמצא? מי לא תוהה בלבו האם היחסים בהם הוא נמצא אמיתיים? האם היחסים מביאים ערך מוסף משמעותי לחיים?

הקריטריון היחיד לבדוק את איכות היחסים הוא קריטריון ההתכללות. רק מכלול של תודעות/תדרים הופך יחסים לפלטפורמת טיפוס עוצמתית אל עבר ממדים עוצמתיים יותר.

ניתן להגדיר התכללות גם כקואורדינטה, או כציר וורטקס, המשמשים סולם טיפוס המגיע לממד אתו אנחנו בהשתוות צורה (בתדר). אז אנחנו יכולים לפתוח את השער לפוטנציאל הנמצא בו.

סולם הטיפוס בעצם נוצר על ידי איסוף כל הצירים, התרבויות, העוצמות, המחשבות, רמות התודעה השונות בנקודת אמצע מוכללת (נקודת ציון) המשמשת מקפצה לממד/תדר הגבוה יותר, בלי שאף אחד מאבד את הייחודיות שלו.

התכללות בשפתו של הפילוסוף האמריקאי קו ווילבר, היא אינטגרציה של כל התובנות שנוצרות בתחומים שונים כמו פסיכולוגיה, מדע, דת, רוחניות. במרכז של התיאוריה האינטגרטיבית של ווילבר נמצאת ההנחה שלא ניתן לחקור את כל הקיים בבריאה רק עם כלים מדעיים, אלא יש צורך לשלב בין כלים מדעיים לכלים רוחניים. לפיכך, חשוב לזהות את הגישות, התובנות והתורות השונות כשלבם בהתפתחות של החשיבה האנושית כולה, ולייצר ביניהן מכלול המייצג תודעה אחת המציגה תמונה טובה יותר של המציאות.

כאשר נשאל, טען איינשטיין כי:

Science without religion is lame (נכה), religion without science is blind (עיוור)!

גם על פי הנאמר "בספר הידע": "לא יכולה להיות למידה ללא דת ודת ללא למידה...הכל שלם". רק חוסר מודעות/תודעה גרם לשניהם להתרחק ולהכחיש זה את זה. אם נבין כי מדע רוצה להוכיח את האמת באמצעות ניסויים, והדת מזכירה שאמת ומציאות נוכחות במדיומים בלתי נראים, המסתורין יתפוגג ואמת גדולה יותר תיחשף. אמת שהיא מכלול עוצמתי של תדרים ולא של תכנים. של מהות.

מכאן, התכללות שאחראית על פתיחת שערים של ממדים שונים, הינה סדר של קואורדינטה = כוללות של תודעה = השתוות צורה בתדר. היא שלב אמצעי בנתיב הטיפוס אל עבר פסגת המהות שלנו:

- מנפרדות - להתכללות – לאחדות
- מכוליות חומר - לאינות האגו - לאי-קיום
- מעצמי - להוויה - למהות
- מ- doing - ל- being - ל-becoming
- מסולם צרכים – לסולם צרכים/רצון מזערי - לסולם רצונות
- מאו...או...ל- גם...וגם...לשלם

מה שבעצם עומד למבחן בהתכללות הוא "ערך הקבלה". כאשר מצליחים לאיין את האגו ומחזירים אותו לתפקיד המשרת ולא המולך, כשאינן דרמות, תירוצים, השוואתיות, כאשר אנחנו אוהבים את הנברא בזכות הבורא, כאשר אנחנו מתייחסים אל האחר כאל nameless energies (מעבר לצורה), כאשר אנחנו מצליחים לשים את אויבנו ככתר על ראשנו, אנחנו מתמלאים באנרגיה קוסמית גבוהה שמהדהדת ישירות עם עוצמת הממד הגבוה הבא. כלומר, יש התכללות (BEING) ונוצרת עוצמת טיפוס, עוצמת תדר אל עבר ה- Becoming.

כאשר הצלחתי במסעי להתכלל עם כל התודעות השונות שפגשתי בדרכי, עם כל התודעות השונות שארחו אותי ברוחב לב, עם למשל רמות ניקיון שונות (ניקיון וטוהר הוא issue בשבילי), נוצרה תודעת-על אחת שאפשרה לכל אחד להשיג גבהים חדשים, הבנות חדשות, שינוי צורה.

אם אנחנו מבינים כעת קצת יותר את חשיבות ההתכללות והקשר שלה אל השגת עוצמות פוטנציאל, אמת, נוכחות משפיעה, הרי שאיננו צריכים יותר לתקן דבר מה בתוכנו – טעות של רבים מאנשי המקצוע. איננו צריכים ללכת לכל מיני מקומות מקודשים, לגורואים או לחוות טכניקות שונות (קביים חיצוניים) כדי לקבל מידע, תשובה, פתרון. איננו צריכים יותר להעתיק מאחרים תשובות, פתרונות, תהליכים.

מה שכן עלינו לעשות זה פשוט להתכלל (לתכלל את כל 1800 הפנים השונים שלנו, לתכלל את כל המימשקים בחיי היום יום) ואז לטפס. רק אז נוכל לחוות האצה אבולוציונית.

פרק 9 ואחרון במסע שלי):

את התחנה האחרונה שלי במסע בן 42 הימים, רגע לפני המעבר לדירה החדשה בחיפה, אני חווה באזור משגב, יער אבטליון. בתחנה זו אני חווה מיקוד, דיוק, בהירות.

ספרים/מאמרים/הרצאות נכתבו על 'היער'. כולנו מכירים את המשפט האלמותי "מרוב עצים לא רואים את היער" (עודף של פרטים מקשה על ראיית התמונה הכוללת)... או משפט אחר: "עץ הנופל ביער שאין איש השומע, האם הוא משמיע קול?"

"היער" הוא מדיום של: ריבוי, עומס, מסתור, סוד, פחד, אי-ודאות, צמיחה, התחדשות, סדר, כאוס, מסתורין, לעיתים עביר ולעיתים לא, כאשר במו רגלינו עלינו לסלול בו את השביל. הוא מזכיר את הזירה (קאנון של הנשיא טרומן), מדיום קוואנטי עשיר באינסוף ידע, חוכמה, גלים של פוטנציאלים אינסופיים.

הכניסה לתוך 'היער' דורשת אומץ לפלרטט עם אי-ודאות, חיפוש והשתוקקות להתחדש, לממש את עצמנו, להתעצם, לגלות משהו שונה בקיום שלנו.

"היער" מסמל את התקופה הסוערת בה אנחנו נמצאים. המדרגות המוכרות והאשלייתיות הסתיימו. כל מה שבטחנו בו אי פעם הולך ונעלם, כלום לא ברור יותר! אם ברצוננו לצאת מהמעגל ההרסני של קיום האינסטנט, או מהמעגל הרגשי הרסני: פחד – ערך עצמי נמוך – עצלות, וסוף סוף לצמוח, להתחדש ולהשתנות, עלינו להיכנס אל היער, אל הזירה ולגלות את "המתנות" שקוסמוס הניח על המסילה של הנתיב האבולוציוני שלנו בדומייה ולעומק.

אכן, אני באופיי אוהבת להיכנס לאזורים כאוטיים, סוערים, לימינאליים (לא נהירים, לא בהירים), מלאי "עצים" (אוקיינוס של ידע, של מחשבות). דווקא "הרעש" מאפשר לי שקט פנימי - התמקדות במאקרו, כהמלצתו של חיים נחמן ביאליק בספרו "הלכה ואגדה": לא ניתן להכיר עיר מהליכה בסימטאותיה, אלא דווקא מטיפוס למקום גבוה יותר.

כדי להרוויח את "המתנות" (ידע, עוצמות, נתיבים) החבויות ביער, בזירה, עלינו לעבוד עם תודעה ניטרלית (מפעילים בינה – היגיון – מודעות) המסוגלת להשתחרר מהמוץ, מהענפים, מהפרשנויות, מהזהויות, מהריבוי, ולאחוז בתבן, בצמצום, במראה-על, במחשבת שורש, בחדש שלא בהכרח ידענו אותו.

מעבר לאתגר התודעה הניטרלית, אתגר נוסף בכניסה ליער הוא הביטחון. על מי אנחנו נשענים? עד כמה "עמוד השדרה" שלנו עמיד בתנאי אי-ודאות? עד כמה אנחנו מוכנים לסלול שבילים חדשים במו רגלינו?

דרך אחרת להבין את המסע בתוך היער היא להבין לעומק את חידת הקואן (פילוסופיה אפיסטמולוגית): "עץ הנופל ביער ואין איש השומע, האם הוא משמיע קול?" האם קיום של דבר מה או של צלילים תלוי

במתבונן/שומע, או שהוא קיים לכשעצמו? האם בכלל יש משמעות לקיום של דבר מה אם אין איש הרואה/שומע (להיות זה להיות נתפש)?

דברים קיימים בלי קשר לרואה/שומע/חוקר. דברים רבים המתקיימים בתדרים מאוד גבוהים קיימים מחוץ לתודעה שלנו. הם קיימים עבורנו כפוטנציאל, כגל קוואנטי אותו אנחנו מנסים למגנט לחיי היום יום שלנו ולהפוך אותו לקונקרטי (להפיל את הגל...).

עד כמה אנחנו מסוגלים להתבונן בפוטנציאל נעדר צורה, בלוח כביכול ריק וברגע נכון, להמציא הגדרה (להפיל גל ולהפוך אותו לחלקיק)?

דרך נוספת להבין את המסע בתוך היער הוא להבין את תשובתו של יהושוע לבני יוסף בעת חלוקת הארץ לשבטים: "עלה יערה ובראת לך שם". כדי לבנות את משכנם הם נכנסו ליער גם כדי לברא = לכרות, לנקות, לטהר, להבריא, אבל גם לברוא מחדש את קיומם.

אכן, עסקתי במסעי בלפלרטט עם אי-ודאות, בלחווות תלישות ממקום של קבע, בלחווות קרבה והזרה, בלכרות ולהשריש, בלהרוס ולברוא, למחוק ולכתוב את החדש מתוך אוקיינוס ענק של פוטנציאל נראה ובלתי נראה. זאת המשמעות המזוקקת "להיות אוטופואטי (self-creator) "התקדמתי, אבל עדיין עבודת התערטלות עמוקה יותר לפניי. אני רוצה להגיע למצב תודעתי נקי מהיסטוריה, נקי ממערכת הזהויות שלי (אי-קיום, ניטרליות), נקי מפרשנויות, ציפיות, השוואתיות, נקי מהתניות, כי בעולם – תחנת מעבר, אני רק אורחת (בדיוק כמו שהייתי אורחת בבתיים שונים במשך 42 ימים!!!).

חוזרת ומדגישה: כולנו אורחים בעולם הזה, אז בואו נתנהג בהתאם!!!

תודה לנערי המעלית שהציגו בפניי את אשר עוד צריך להימחק מהלוח שלי. תודה לכם הקוראים והמגיבים על פינוי זמן קריאת הפוסטים שלי. תודה שהייתם חלק ממסעי.

ימים מוארים עלינו.

מחכה לפגוש אתכם בתוכנית המרתקת: להיות מאסטר אוטופואטי.

רח'י מנחם בגין 11/41 יהוד | 052-2998548 | 074-
7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

לשם כך, אני מזמינה אתכם ללמוד איתי:

"להיות מאסטר אוטופואטי" (self-creator): להיות אדון מהותו, אוחד בהגה החיים בידי, בורא את עצמו כל יום מחדש בעזרת לב יודע ומוח מבין ולפיכך, תמיד רלוונטי בכל מציאות!!!

<https://bit.ly/3OksGAX> נותרו עוד ימים ספורים לסיום ההרשמה – בואו לשוב את העולם הפוך!!!

"נקודת מפנה" – לנצל הזדמנויות ואפשרויות לצמיחה, להתחדשות ולהשתנות.

<https://bit.ly/3pMPU82> תאמו פגישה בהקדם על מנת לשוב את העולם הפוך!!!

"להיות ארגון אוטופואטי" – ארגון מוכלל, תודעתי, עמיד, גמיש, בריא, אנושי, בעל עוצמת השפעה והיכולת להתחדש כל יום מחדש.

רח' מנחם בגין 11/41 יהוד | 052-2998548 | 074-
7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

<https://bit.ly/3A38VZE> - לתאם פגישת הכירות בשביל לשוב את העולם הפוך!!!

בואו להפוך את הבלתי אפשרי לאפשרי, את הסמוי והחסוי לגלוי, את הנפש העייפה לרוח צעירה.

פידבק: למדתי בעבר אצל ברכה מספר קורסים והרגשתי איך בקורס "להיות מאסטר אוטופואטי" הקליפות הכבדות נושרות ממני. כל מפגש עם ברכה הוא מפגש עוצמתי המערער את אזור הנוחות וגורם לאדם לעשות את... במקום לדבר על..

פידבק: כאחת שהייתה בקורסים רבים ומגוונים, המפגשים עם ברכה הם המאתגרים ביותר. היא לא מניחה לאף לומד עד שיחוש עירום מעבר לטיפולוגיה אישית, רשימות מלאי זהותיות, פחדים ואגו. השאלות שלה עוצמתיות ומחודדות ולא ניתן ככה סתם לזרוק תשובות שנחשבות לסיסמאות. זו הדרך היחידה שלנו להתמודד עם המוכר והידוע ולהגיע למחוזות חדשים.

פידבק: תהליך למידה שונה. אי אפשר לקחת מברכה את היכולת האדירה שלה לגרום לאחר לשנות ולהשתנות.

הקשיבו לשיח המעניין על: מהו הקשר בין הוויה למהות? בין צרכים לרצונות? בין התכללות לאחדות? בין מודעות לתודעה? <https://youtu.be/AkqyNNWhNds>

רח' מנחם בגין 11/41 יהוד | 052-2998548 | 074-
7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

